

foto: Kurt Dieroyt / VU, Katrien Van Eschbrouck, 't Zand 34, 8000 Brugge

biografieën

Het **BL!NDMAN**-saxofoonkwartet werd in 1988 opgericht door Eric Sleichim. De vaste leden naast Eric Sleichim zijn Raf Minten, Koen Maas en Piet Rebel. Sleichim kiest consequent voor het experimenteren in een interdisciplinaire omgeving. Met de klassieke saxofoonkwartetbezetting als uitgangspunt legt Eric Sleichim zich toe op de ontwikkeling van onconventionele speeltechnieken. Daarbij doorkruist hij verschillende kunst disciplines en breidt hij het repertoire voor het instrument op eigenzinnige wijze uit. **BL!NDMAN** verwerft internationale faam met die multidisciplinaire aanpak en kreeg van meet af aan opdrachten uit de dans- en theaterwereld. Daarnaast werken ze multimediale voorstellingen uit en voorzien ze een aantal stille films van livemuziek.

ERIC SLEICHIM (1958) studeerde aan de conservatoria van Brussel en Luik. In de jaren tachtig richtte hij samen met Thierry De Mey, Peter Vermeersch en Walter Hus de groep Maximalist! op. In 1988 zag **BL!NDMAN** het levenslicht. Als componist-saxofonist verwierf Sleichim internationale faam door de erg eigenzinnige wijze waarop hij het instrument benadert. Sleichim geeft zowel in binnen- als buitenland workshops, gebaseerd op onconventionele speeltechnieken. Sinds 1983 staat hij garant voor erg eigenzinnige composities voor theaterstukken, choreografieën, performances, films, kunstvideo's, tentoonstellingen en concerten. Hij schrijft zowel voor **BL!NDMAN** als in opdracht van heel diverse organisatoren.

ANOUC DE CLERCQ (1971) studeerde notatie, piano en film. Ze verweeft beelden, tekst, muziek, animatie en architectuur tot video-installaties. Anouk De Clercq woont werkt in Brussel en treedt geregeld in dialoog met zowel muzikanten als choreografen, schrijvers, architecten, mode- en grafische ontwerpers. De Clercq won met haar video-installaties verschillende prijzen en stelt zowel nationaal als internationaal tentoon.

KRIS VERDONCK (1972) ontmoette, toen zijn studies geschiedenis bijna afgerond waren, de assistent van Carl De Keyzer. Op zijn aanraden ging Verdonck fotografie studeren. Hij werkte voor Het Laatste Nieuws en als misdadajournalist voor het persagentschap Belga. Kris Verdonck baande zich een weg in de underground van de hedendaagse kunst en maakte onder meer foto's voor de Belgische band Dez Mona. Hij verdiept zich niet enkel in fotografie, maar ook in multimedia en in het uitwerken van artistieke concepten.

IN DE KIJKER ZA 24.05.08 / 20.00 / CONCERTZAAL / WALTER HUS, FREDERIC RZEWSKI & HET COLLECTIEF
In zijn 24 Preludes en Fugas gaat Walter Hus de confrontatie aan met Bachs monumentale Wohltemperiertes Klavier. Samen met collega-pianist en -componist Frederic Rzewski neemt Hus in dit concert Boek 2 voor zijn rekening. Enkele nummers uit Boek 4, gearrangeerd voor Het Collectief, zorgen voor het culminatiepunt.

Het rookvrije **CONCERTGEBOUWCAFE** met uitzicht op 't Zand is een goede plek om met vrienden samen te komen, voor een lichte lunch of aperitief. Er is bovendien een uitgebreid aanbod van cds om te beluisteren én aan te kopen. Open vanaf 11 uur, gesloten op zon- en maandag tenzij er een voorstelling is.

info & tickets

IN&UIT - 070 22 33 02

IN&UIT - 't Zand 34, 8000 Brugge

WWW.CONCERTGEBOUW.BE

subsidiënten

mediasponsors

structurele sponsors

—
ZA 01.03.08
—

BL!NDMAN 20X20

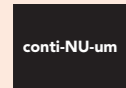
EEN GEHEUGENLANDSCHAP

—
CONCERTZAAL - 20.00

19.15 Interview met Eric Sleichim door Jeroen Vanacker

BL!NDMAN 20x20

Een geheugenlandschap

BL!NDMAN
BL!NDMAN [4X4]SAX
BL!NDMAN [4X4]STRINGS
BL!NDMAN [4X4]VOX
BL!NDMAN [4X4]DRUMS
ANOUK DE CLERCQ
KRIS VERDONCK

coproductie van Concertgebouw Brugge vzw, Kaaitheater en deSingel

—

ERIC SLEICHIM (1958), *Ruisveld* (2008)

JAMES TENNEY (1934-2006), *Critical band, extract* (1988)

STEVE REICH (1936), *Pendulum music* (1968)

JOHN CAGE (1912-1992), *Story* (1940)

GAVIN BRYARS (1943), *Man in a Room, Gambling, extract* (1992)

JAMES TENNEY, *Having Never Written a Note for Percussion* (1971)

FELIPE PEREZ SANTIAGO (1973), *Inferno x 4, extract* (2007)

MATT WRIGHT (1977), *Nocturne for BJM, extract* (2004)

GEORGE CRUMB (1929), *God Music, extract* (1970)

STEVE REICH, *Proverb, extract* (1995)

KAIJA SAARIAHO (1952), *Trois rivières, deel 1* (1993)

GEORGE CRUMB, *Sarabande*

HENRY PURCELL (1659-1695), *The Queens Epicedium, extract* (1695)

CHARLES IVES (1874-1954), *The Unanswered Question* (1908)

TERRY RILEY (1935), *The Tuning Path* (1987)

MAYKE NAS (1972), *Calling, extract* (2005)

HELMUT LACHENMANN (1935), *Pression, extract* (1970)

ERIC SLEICHIM, *Gestimmtzeit* (2004)

ERIC SLEICHIM, *Poortenbos, deel 1* (1989)

IGOR STRAVINSKY (1882-1971), *Gloria, extract* (1948)

ERIC SLEICHIM, *Angel, extract* (2005)

THIERRY DE MEY (1956), *Musique de tables, extract* (1987)

PHIL GLASS (1937), *In Similar Motion* (1973)

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750), ARR. ERIC SLEICHIM,

Partita nr. 10 BWV 768 (ca 1700)

Twintig jaar BL!NDMAN

In 1988 maakte Eric Sleichim een compositie voor saxofoonkwartet voor het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel. Dit eenmalige project bleek in feite de start van BL!NDMAN, een verhaal dat zich nu over twintig jaar uitstrekt en een evolutie overspant van soloperformance over saxofoonkwartet, tot collectief van vijf kwartetten.

De inspiratie voor dat debuutstuk (*Five Movements for Beuys*) haalde Sleichim bij een performance van de kunstenaar Joseph Beuys *Wie man dem toten Hasen die Bilder erklärt*. Daarin zit een man met verguld hoofd en gesloten ogen verhalen te vertellen aan een dode haas die hij in zijn armen houdt. Voor Sleichim was deze visuele metafoor de sleutel om zijn instrument – de saxofoon – te exploreren: alle klankmogelijkheden en in het bijzonder de meest minuscule ‘bijgeluiden’ af te tasten, zoals een blinde dat zou doen met een voorwerp dat hij in zijn handen gestopt krijgt. Voor het kwartet koos Eric Sleichim de titel van een door kunstenaar Marcel Duchamp opgericht tijdschrift als naam. De boodschap was duidelijk: dit was niet zomaar een saxofoonkwartet. Niet het repertoire voor die vier saxofoons interesseerde hem, maar wel radicaal de grenzen van de klank en van de performance aftasten. Tegelijk bood het conceptualisme van deze kunstenaars ook een belangrijke inspiratie – de voorkeur voor dat conceptuele is ook in deze voorstelling voelbaar in de werken van John Cage, Mayke Nas, Gavin Bryars, James Tenney of Steve Reichs *Pendulum Music*.

Ook al zijn er gaandeweg conventiōnelere hedendaagse en oude werken (Bach, renaissancepolyfonie, Mozart) in het BL!NDMAN-repertoire opgenomen, toch is die basismis-sie onveranderd gebleven. Het experimentele, het conceptuele, het multidisciplinaire, het theatrale, het aftasten van grenzen en het opzoeken van verrijkende creatieve ontmoetingen: het zijn allemaal zaken die tot op heden de kern vormen van de activiteiten van BL!NDMAN, zowel het moederschap (het oorspronkelijke saxofoonkwartet) als de satellieten (de vier ‘junior’-ensembles: saxofoonkwartet, percussiekwartet, vocaal kwartet en strijkkwartet). Twintig jaar BL!NDMAN vieren met een voorspelbare ‘best of BL!NDMAN’-selectie zou dan ook regelrecht ingaan tegen de geest van BL!NDMAN. Daarom biedt BL!NDMAN 20x20 een alternatief parcours dat teruggrijpt naar allerlei aspecten uit die twintig jaar. Geen retrospectieve, maar een geheugenlandschap waarin vertrouwde elementen naast nieuwe dingen staan, maar waarbij het toch duidelijk is dat aan de horizon nieuwe gebieden liggen te wachten om ontdekt te worden.

Het onderzoek naar de klank, dat zo bepalend was, duikt hier in verschillende vormen weer op. In composities als *Five Movements for Beuys*, *Lié/Délié* en *Poortenbos*, keerde Eric Sleichim als het ware de saxofoon binnenstebuiten. Het trillen van een veertje, de percussieve impulsen van een klep die gesloten wordt of een tong die tegen het riet slaat: dat waren de elementen waarmee hij aan de slag ging. Die verkenning van

het instrument paste natuurlijk in de twintigste-eeuwse experimentele traditie, waarbij talrijke muzikanten op zoek gingen naar alternatieve speeltechnieken. Het meest complexe van de voorstelling verwijst naar dat verleden: letterlijk doordat drie vroegere composities van Sleichim (*Poortenbos*, *Gestimmtzeit* en *Angel*) er opduiken, maar ook andere werken, waaronder zeer symbolisch ook *Pression* van de grootmeester van de alternatieve speeltechnieken, Helmut Lachenmann. Ook ruisklanken zijn alomtegenwoordig. Ruis is voor veel hedendaagse componisten niet langer een ongewenst nevenproduct van het spelen, maar wordt een rijk geschakeerde klankmogelijkheid: de ruis van de strijkestok die over de snaren schuurt, van de versterkte kleppen van de saxofoons, de rijk geschakeerde ruis van de percussie en natuurlijk de elektronische ruis. De voorstelling begint met *Ruisveld*, een nieuw werk van Sleichim, waarin allerlei ruisklanken subtiel aanzwellen en daarna overgaan in de centrale ‘la’ van 440 Hz (de toon waarop een orkest stemt) wat het vertrekpunt is van *Critical Band* van James Tenney. Ook verderop in de voorstelling duiken ruisachtige composities op: Reichs *Pendulum Music*, Tenneys *Never Having Writen a Note for Percussion*, *Musique de tables* van De Mey, of Wrights *Nocturne for BJM*. Maar voor een saxofonist hangt ruis ook nauw samen met ademhaling: de lucht die door het mondstuk gaat, de subtiële grens tussen gewoon adem uitblazen en een toon op het instrument vormen. Het idee van adem en lucht is misschien wel het belangrijkste concept dat de avond

als een rode draad meedraagt. De ballon die de zaal domineert, verbeeldt de massa lucht die op twintig jaar saxofoon spelen is uitgeblazen. De hele familie van saxofoons is ook aanwezig, van de minuscule sopranino, tot en met de imposante contrabassaxofoon. BL!NDMAN 20x20 is dus een theatraal en visueel spektakel en een sonore onderdompeling, veeleer dan een conventioneel feestconcert. De bijdrage van kunstenaars Anouk De Clercq en Kris Verdonck die de visuele component van deze voorstelling voor hun rekening nemen, draagt daar in grote mate toe bij. Het hele concert is opgevat als één doorlopende performance waarbij allerlei composities elkaar opvolgen en overlappen (en op één moment zelfs een opeenstapeling van maar liefst zeven verschillende composities). Deze aanpak biedt één grote spanningsboog waarbij de (fragmenten van) bestaande composities in elkaar haken tot een overkoepelend geheel, met oud en nieuw materiaal. Het geheugenlandschap dat daaruit opdoemt, toont talrijke aspecten die in de ontwikkeling van BL!NDMAN belangrijk geweest zijn en het is aan de luisteraar om deze voorstelling te ondergaan en daarbij de eigen herinneringen aan BL!NDMAN te koppelen.

Maarten Beirens

credits

concept, regie en arrangementen
Eric Sleichim
scènebeeld
Anouk De Clercq
Kris Verdonck

assistent regie en productieleiding
Veerle Vaes
research en teksten
Maarten Beirens
kostuums

MIJEONG JEONG
lichtontwerp
Luc Schaltin (Kaaitheater)
klanktechniek
Jo Thielemans
assistent techniek
Brecht Beuselincx
setproductie
Erwin De Muer
administratie, productie
Ilse Thienpont

Met dank aan Association Internationale Adolphe Sax, Conservatoria van Brussel, Antwerpen en Gent, Maison de la Pataphonie in Dinant, Spiegel Kwartet

BL!NDMAN [SAX]
sopraan- & sopraninosax, tafelmuziek
Koen Maas
altsax, klarinet, noise maker, tafelmuziek
Roeland Vanhoorne

tenor sax
Piet Rebel
bariton & bas sax, tafelmuziek

Raf Minten

BL!NDMAN [4x4]DRUMS
percussie, noise maker, tafelmuziek
Yves Goemaere
percussie, noise maker, tafelmuziek
Hannes Nieuwlaet
percussie, elektrische gitaar, tafelmuziek
Ward Deketelaere
percussie, klavier, elektrische gitaar,
Thomas Plessers

BL!NDMAN [4x4]SAX
sopraan- & contrabassax
Bertel Schollaert
altsax, elektronische drum, noise maker, draaitafel
Maarten-Jan Huysmans
tenorsax, noise maker, contrabas
Eva Vermeiren
baritonsax
Thomas Van Gelder

BL!NDMAN [4x4] STRINGS
viool, tafelmuziek
Pieter Jansen
viool
Liesbeth Baelus

altviool, tafelmuziek
Kris Hellemans
cello, tafelmuziek
Romek Maniewski

BL!NDMAN [4x4]VOX
sopraan, basgitaar
Emilie De Voght
counter tenor, dwarsfluit
Gunther Vandeven
tenor, noise maker, dwarsfluit
Dick Vandaele
bas, noise maker, klavier
Thomas Van Lede